

Nr 514.

Av herr **Svensson** i Vä, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 88, angående försäljning av vissa kronoegendomar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 88 angående försäljning av kronoegendomar har från Asa gods i Kronobergs län tre stycken fastigheter, nämligen arrendelägenheterna Skattegården, Eriksgården och Brunstorp, föreslagits till försäljning. Frågan om ytterligare försäljning av tre fastigheter, nämligen Sandbäcken, Sandshagen och Enekullen, har varit föremål för berörda myndigheters prövning. Departementschefen föreslår att beträffande lägenheten Sandshagen bör närmare utredas om ytterligare komplettering med skog är möjlig. Arrendelägenheterna Sandbäcken och Enekullen anses icke böra försäljas till vederbörande innehavare.

Beträffande fastigheten Sandbäcken är att anföra att den visserligen ligger inne i säteriets domäner men att den har god utfartsväg och därest den tillföres nödig stödskog väl fyller måttet som en bärkraftig brukningsdel. Åkerarealen ligger med undantag av ett skifte i omedelbar närhet av åbyggnaderna. Nuvarande arrendatorn har liksom hans föräldrar innehaft och odlat upp all den mark som nu brukas. Fastighetens byggnadsbestånd är dåligt, men med tanke på innehavarens duglighet finnes genom hans personliga insatser möjlighet att relativt billigt upprusta byggnaderna. Fastigheten Enekullen är väl arronderad och utgör med nödvändig skogskomplettering en fullständig brukningsdel.

Då det vid försäljning av Asa gods till domänverket utlovades att de skogstorpäro och arrendatorer som önskade friköpa sina på arrende innehavda fastigheter skulle beredas tillfälle därtill, känner sig de arrendatorer som fått avslag på sin begäran mycket besvikna.

Med stöd av vad ovan anförts får undertecknad hemställa,

att riksdagen måtte uttala sig för att försäljning av ovan-nämnda fastigheter upptages till fönyad prövning.

Stockholm den 19 mars 1952.

Gustaf Svensson
i Vä.